

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Afskedsviser [2]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 371. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187295369328/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Til Caspar Wilhelm Smith.

Vi gjøre vitterligt med Sang og Klang
Paa Roskild' Stads og egne Vegne:
At, da vor brave Ven vil gaa sin Gaug
Og fæste Do i andre Egne,
Saa skal bemeldte Caspar Wilhelm Smith
Dog ej faa Lov herfra at drage frit,
Før han har hørt,
Simpelt og tørt,
Det Testimonium, han fortjener.

Han skader Intet paa Sind og Skind,
Saadnt paa Hjerte som paa Ho'ide,
Ta'r lange Skridt, men gjør ingen Vind,
Og følger jevn og gammel Møde;
Og har han døjet Sit af Livets Tryk,
Det har dog ikke bøjet krum hans Ryg,
Eller gjort hans
Opladte Sands
Blind for Ideer og Idealer.

Thi Manden bærer en Talisman
Udi sit Bryst, som ham forvarer
Mod Nødens Negle og Tidens Taud,
Og Horizontens Sky'r oplarer:

Han har et Lune, friskt og kjærnesundt,
Som svinger Verdens Taut og Daarskab rundt;
Og i dets Dands
Al løjet Glands
Gaar af, og alle Narre svimle.

Fik han i Arv efter Fædre graa
Ej Fæstegaarde eller Huse,
Saa fik han, da han i Vugge laa,
Et Moderkys af Holbergs Muse;
Hun var hans Lyst og Trøst fra Drengoaar,
Og hende fremfor Nogen han forstaaer;
At sigte ret
Og le sig mæt,
Det har han lært tilgavns af hende.

Og naar nu snart han skal staa som Tolk
I „Alma Maters“ høje Sale,
Og høre Sønnen af frie Folk,
Hvordan de stakkels „Slaver“ tale,
Vil ingen fremmed Klang og Tone ny
Dog skamme Minderne fra Hroars By;
Hver Ven, han vandt,
Hver Fryd, han fandt,
Med Sjæleus Ungdom han bevarer.